
Grozījumi:

07.10.1999. likums / LV, 345/346 (1805/1806), 20.10.1999. / Stājas spēkā 03.11.1999.
24.01.2002. likums / LV, 20 (2595), 06.02.2002. / Stājas spēkā 20.02.2002.
27.02.2003. likums / LV, 37 (2802), 07.03.2003. / Stājas spēkā 21.03.2003.
16.02.2006. likums / LV, 38 (3406), 07.03.2006. / Stājas spēkā 21.03.2006.
11.06.2009. likums / LV, 100 (4086), 30.06.2009. / Stājas spēkā 14.07.2009.
12.06.2009. likums / LV, 97 (4083), 26.06.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
10.12.2009. likums / LV, 205 (4191), 30.12.2009. / Stājas spēkā 13.01.2010.
14.06.2012. likums / LV, 105 (4708), 05.07.2012. / Stājas spēkā 19.07.2012.
17.12.2015. likums / LV, 251 (5569), 23.12.2015. / Stājas spēkā 01.02.2016.
22.11.2017. likums / LV, 239 (6066), 01.12.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Tūrisma likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **aktīvais tūrisms** — tūrisma veids, kurā tūrists visas nepieciešamās darbības veic pats;
- 2) **dabas tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir izziņāt dabu, apskatīt raksturīgas ainavas, biotopus, novērot augus un dzīvniekus dabiskajos apstākļos, kā arī izglītoties dabas aizsardzības jautājumos;
- 3) *(izslēgts ar 07.10.1999. likumu);*
- 4) *(izslēgts ar 22.11.2017. likumu);*
- 5) **komplekss tūrisma pakalpojums** — vismaz divu dažādu tūrisma pakalpojumu apvienojums viena ceļojuma ietvaros, kas atbilst vienai no šādām prasībām:
 - a) to apvieno viens pakalpojuma sniedzējs, tai skaitā pēc ceļotāja pieprasījuma vai saskaņā ar ceļotāja izdarītu izvēli, pirms tiek noslēgts viens līgums par visiem pakalpojumiem,

- b) neatkarīgi no tā, vai ar pakalpojumu sniedzējiem tiek noslēgti atsevišķi līgumi, tūrisma pakalpojumi tiek iegādāti vienā tūrisma pakalpojumu tirdzniecības vietā un ceļotājs šos pakalpojumus ir izvēlējis, pirms piekrita veikt samaksu; piedāvāti, pārdoti vai par tiem pieprasīta viena iekļaujoša vai kopīga cena; reklamēti vai pārdoti, lietojot vārdus "komplekss tūrisma pakalpojums" vai citus līdzīgus vārdus; apvienoti pēc tāda līguma noslēgšanas, ar kuru pakalpojuma sniedzējs piešķir ceļotājam tiesības izvēlēties no dažādu veidu

tūrisma pakalpojumu piedāvājuma; iegādāti no atsevišķiem pakalpojuma sniedzējiem, izmantojot saistītus tiešsaistes rezervācijas procesus, ja pakalpojuma sniedzējs, ar kuru noslēgts pirmais līgums, nosūta informāciju par ceļotāja vārdu un uzvārdu, maksājuma detaļām un elektroniskā pasta adresi vienam vai vairākiem pakalpojumu sniedzējiem un līgums ar pēdējo pakalpojuma sniedzēju vai pakalpojumu sniedzējiem tiek noslēgts ne vēlāk kā 24 stundu laikā pēc pirmā tūrisma pakalpojuma rezervācijas apstiprinājuma;

6) *(izslēgts ar 10.12.2009. likumu);*

7) **kultūras tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir iepazīšanās ar kultūras vidi: kultūrvēsturisko mantojumu, tradīcijām un dzīvesveidu, kā arī aktuālām kultūras un mākslas norisēm;

8) **kūrorts** — vietējās pašvaldības administratīvā teritorija vai tās daļa, kurai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā piešķirts kūrorta statuss;

9) **rekreatīvais tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir atjaunot cilvēka fizisko un garīgo potenciālu, racionāli izmantojot dabiskos un mākslīgos atpūtas un atveseļošanās resursus;

10) **sporta tūrisms** — sacensības atsevišķu aktīvā tūrisma iemaņu labākā vai ātrākā izpildē, kā arī sacensības noteiktas grūtības kategorijas tūrisma maršrutu veikšanā;

11) **starptautiskais tūrisms** — ārvalstnieku tūrisms Latvijas teritorijā (tūrisma pakalpojumu eksports) vai Latvijas iedzīvotāju tūrisms ārvalstīs (tūrisma pakalpojumu imports);

12) **tūrisms** — personas darbības, kas saistītas ar ceļošanu un uzturēšanos ārpus savas pastāvīgās dzīvesvietas brīvā laika pavadīšanas, lietišķo darījumu kārtošanas vai citā nolūkā ne ilgāk kā vienu gadu;

13) **tūrists** — fiziskā persona, kura ceļo ārpus savas pastāvīgās dzīvesvietas ne ilgāk kā vienu gadu, uzturas sabiedriskā vai privātā mājvietā ne mazāk kā vienu nakti un apmeklētājā vietā neveic algotu darbu;

14) **tūrisma aģents** — persona, kas nav tūrisma operators, bet tūrisma operatora vārdā vai uzdevumā piedāvā pārdošanai vai pārdod tūrisma operatora apvienotus kompleksus tūrisma pakalpojumus;

15) *(izslēgts ar 16.02.2006. likumu);*

16) **tūrisma infrastruktūra** — tūrisma nozares un ar to saistīto citu nozaru (transporta, tirdzniecības, sakaru, kultūras, veselības aizsardzības u.tml.) pakalpojumu kopums, kas nodrošina tūrisma nozares darbību;

17) **tūristu mītne** — ēka, ēku grupa vai labiekārtota vieta (teritorija), kurā komersants vai saimnieciskās darbības veicējs nodrošina tūristu diennakts izmitināšanu un apkalpošanu;

18) **tūrisma nozare** — tautsaimniecības nozare, kuras uzdevums ir tūrisma pakalpojumu sagatavošana un sniegšana;

19) **tūrisma operators** — persona, kas apvieno un piedāvā pārdošanai vai pārdod ceļotājiem kompleksus tūrisma pakalpojumus tieši vai ar cita pakalpojuma sniedzēja starpniecību, vai kopā ar citu pakalpojuma sniedzēju, kā arī pakalpojuma sniedzējs, kurš nosūta ceļotāja datus citam pakalpojuma sniedzējam saskaņā ar 5. punkta "b" apakšpunktu;

20) **tūrisma pakalpojums** — mērķtiecīga darbība tūristu interešu un vajadzību apmierināšanai, kas ir:

a) pasažieru pārvadāšana,

b) izmitināšana, kura nav pasažieru pārvadāšanas neatņemama sastāvdaļa un kuras nolūks nav pastāvīgas dzīvesvietas nodrošināšana,

c) mehānisko transportlīdzekļu noma,

d) jebkurš cits tūrisma pakalpojums, kas nav šā punkta "a", "b" vai "c" apakšpunktā minētā pakalpojuma neatņemama sastāvdaļa;

21) **tūrisma resursi** — dabas un cilvēka veidotu faktoru un norišu kopums, kas piesaista tūristu emocionālās,

garīgās, fiziskās un dziednieciskās intereses;

22) **vietējais tūrisms** — Latvijas iedzīvotāju tūrisms Latvijā;

23) **lauku tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir, balstoties uz vietējiem sociāliem, kultūras un dabas resursiem, piedāvāt tūristiem iespēju atpūsties vai izmantot tūristu mītnes lauku teritorijā;

24) **ekotūrisms** — ilgtspējīgs, videi draudzīgs tūrisms, kura galvenais mērķis ir veicināt dabas un kultūras vērtību izzināšanu un vides aizsardzību, kā arī pilnveidot sabiedrībā vides izglītību un apziņu;

25) *(izslēgts ar 10.12.2009. likumu);*

26) **dabas dziednieciskie resursi** — minerālūdeņi, termālie ūdeņi, virszemes ūdeņi, dziednieciskās dūņas, māli, smiltis, meži, parki, klimats un citi dabas resursi, kas, pamatojoties uz zinātniskos pētījumus un praksē pierādītām to īpašībām, tiek izmantoti organisma vispārējā stāvokļa un labsajūtas uzlabošanai, kā arī profilaksei, ārstēšanai un rehabilitācijai;

27) **veselības tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir organisma vispārējā stāvokļa un labsajūtas uzlabošana, profilakse, ārstēšana un rehabilitācija, izmantojot arī dabas dziednieciskos resursus;

28) **kūrorta ārstniecības iestāde** — ārstniecības iestāde, kurā tiek veikta profilakse, ārstēšana un rehabilitācija, izmantojot dabas dziednieciskos resursus;

29) **kompleksa tūrisma pakalpojuma līgums** — līgums par kompleksu tūrisma pakalpojumu kopumā vai, ja kompleksu tūrisma pakalpojumu piedāvā sniegt saskaņā ar atsevišķiem līgumiem, visi līgumi, kas attiecas uz kompleksajā tūrisma pakalpojumā ietvertajiem tūrisma pakalpojumiem;

30) **ceļotājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kura vēlas noslēgt līgumu par kompleksa tūrisma pakalpojuma vai saistīta tūrisma pakalpojuma sniegšanu vai kurai ir tiesības ceļot, pamatojoties uz līgumu par kompleksa tūrisma pakalpojuma vai saistīta tūrisma pakalpojuma sniegšanu;

31) **tūrisma pakalpojuma tirdzniecības vieta** — jebkuras gan pārvietojamas, gan nepārvietojamas mazumtirdzniecības telpas vai tīmekļvietne vai līdzīgs tiešsaistes tirdzniecības mehānisms, arī tad, ja mazumtirdzniecības tīmekļvietnes vai tiešsaistes tirdzniecības mehānismi ceļotājam tiek piedāvāti kā vienots mehānisms, tai skaitā kā balss telefonijas pakalpojums;

32) **saistīts tūrisma pakalpojums** — viena ceļojuma ietvaros iegādāti vismaz divi dažādi tūrisma pakalpojumi, kas neveido kompleksu tūrisma pakalpojumu, un par tiem ar pakalpojumu sniedzējiem ir noslēgti atsevišķi līgumi, un pakalpojuma sniedzējs veicina to, lai ceļotājs vienā tūrisma pakalpojuma tirdzniecības vietas apmeklējuma vai vienā sazināšanās reizē atsevišķi izvēlētos un atsevišķi maksātu par katru tūrisma pakalpojumu, vai mērķtiecīgi veicina vismaz viena papildu tūrisma pakalpojuma iegādi no cita pakalpojuma sniedzēja, ja līgums ar minēto pakalpojuma sniedzēju tiek noslēgts ne vēlāk kā 24 stundas pēc pirmā tūrisma pakalpojuma rezervācijas apstiprināšanas;

33) **ceļotāja repatriācija** — ceļotāja nogādāšana atpakaļ izbraukšanas vietā vai citā vietā, par kuru līgumslēdzēja puses vienojas.

(2) Par kompleksu tūrisma pakalpojumu šā likuma izpratnē netiek uzskatīts tūrisma pakalpojumu apvienojums, kurā ietilpst ne vairāk kā viens no šā panta pirmās daļas 20. punkta "a", "b" vai "c" apakšpunktā minētajiem tūrisma pakalpojumiem un viens vai vairāki "d" apakšpunktā minētie tūrisma pakalpojumi, ja "d" apakšpunktā minētie tūrisma pakalpojumi neveido nozīmīgu daļu no tūrisma pakalpojumu apvienojuma vērtības, kā arī netiek reklamēti vai citādā veidā parādīti kā tūrisma pakalpojumu apvienojuma būtiska pazīme vai ir izraudzīti un iegādāti tikai pēc tam, kad sāka "a", "b" vai "c" apakšpunktā minētā tūrisma pakalpojuma sniegšana.

(3) Par saistītu tūrisma pakalpojumu šā likuma izpratnē netiek uzskatīts iegādātais viens no šā panta pirmās daļas 20. punkta "a", "b" vai "c" apakšpunktā minētajiem tūrisma pakalpojumiem un papildus tam iegādāts viens vai vairāki "d" apakšpunktā minētie tūrisma pakalpojumi, ja "d" apakšpunktā minētie tūrisma pakalpojumi neveido nozīmīgu daļu no tūrisma pakalpojumu apvienojuma vērtības, kā arī netiek reklamēti vai citādā veidā parādīti kā tūrisma pakalpojumu apvienojuma būtiska pazīme.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.10.1999., 24.01.2002., 16.02.2006., 10.12.2009., 14.06.2012. un 22.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

2.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir radīt tiesisku pamatu tūrisma nozares attīstībai Latvijā, noteikt kārtību, kādā valsts pārvaldes iestādes, pašvaldības un komersanti darbojas tūrisma jomā, un aizsargāt tūristu intereses.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002. un 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

3.pants. Tūrisma nozares uzdevumi

Tūrisma nozares galvenie uzdevumi ir šādi:

- 1) nodrošināt tūrismam brīvas un vienlīdzīgas iespējas, celt tā ekonomisko efektivitāti un radīt jaunas darba vietas;
- 2) veicināt Latvijas integrāciju starptautiskajā tūrisma apritē;
- 3) veicināt vietējā tūrisma attīstību un tūrisma pakalpojumu eksportu;
- 3¹) veicināt lauku sociālās, ekonomiskās un kultūras vides saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, sekmējot lauku tūrisma un ekotūrisma attīstību;
- 4) veicināt kultūrvēsturiskā un dabas mantojuma saglabāšanu un racionālu izmantošanu, kā arī nodrošināt kultūras un dabas tūrisma attīstību;
- 5) nodrošināt un veicināt dabas dziedniecisko resursu racionālu izmantošanu organisma vispārējā stāvokļa un labsajūtas uzlabošanai, profilaksei, ārstēšanai un rehabilitācijai, kā arī nodrošināt kūrortu attīstību, ievērojot vides aizsardzības prasības un veicinot kūrortu pakalpojumu iekšējo patēriņu un eksportu;
- 6) paaugstināt to komersantu konkurētspēju, kuri sniedz tūrisma pakalpojumus;
- 7) veicināt atvieglojumu piešķiršanu pensionāru, invalīdu, jauniešu un bērnu tūrismam;
- 8) Latvijā un ārvalstīs nodrošināt vispusīgu un precīzu informāciju par tūrisma resursiem un tūrisma pakalpojumiem;
- 9) veicināt sniegto tūrisma pakalpojumu kvalitātes un tūrisma nozarē strādājošo kvalifikācijas paaugstināšanu;
- 10) nodrošināt tūrisma harmonisku attīstību atbilstoši dabas un kultūras vides aizsardzībai tā, lai tūrisms nenonāktu pretrunā ar dabas un kultūras vides aizsardzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002., 16.02.2006. un 14.06.2012. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2012.)

II nodaļa Tūrisma politika

4.pants. Tūrisma politikas mērķis

(1) Valsts veido tūrisma politiku tā, lai nodrošinātu tūrisma resursu racionālu izmantošanu un aizsardzību un īpaši veicinātu vietējā un starptautiskā tūrisma attīstību.

(2) Tūrisma politikas veidošanai un īstenošanai tiek izstrādāti tūrisma attīstības politikas plānošanas dokumenti.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

5.pants. Tūrisma politikas valstiskās īstenošanas veidi

Tūrisma attīstības veicināšanai valsts, ievērojot sociālās, ekonomiskās, kultūras un reģionālās attīstības stratēģiju, izmanto:

- 1) ilglaicīgu, stabilu un tūrisma attīstību veicinošu nodokļu politiku;
- 2) valsts finanšu un kredīta politiku;
- 3) vietējās un ārvalstu investīcijas;
- 4) vietējā un starptautiskā tūrisma attīstības programmas un projektus;
- 5) starptautiskos nolīgumus par sadarbību tūrisma jomā;
- 6) tūrisma attīstību veicinošu vīzu režīmu un robežšķērssošanas kārtību.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.02.2003. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2003.)

6.pants. Valdības kompetence tūrisma attīstības nodrošināšanā

(1) Ekonomikas ministrija ir tūrisma nozares vadošā (augstākā) iestāde. Tās funkcijas nosaka Ministru kabinets.

(2) Ekonomikas ministrijas galvenie uzdevumi tūrisma jomā ir šādi:

- 1) izstrādāt tūrisma attīstības valsts politiku, organizēt un koordinēt tās īstenošanu;
- 2) izstrādāt likumprojektus un normatīvo aktu projektus;
- 3) pārstāvēt valsts intereses tūrisma nozarē;
- 4) plānot valsts atbalstu tūrisma nozarei;
- 5) *(izslēgts ar 24.01.2002. likumu);*
- 6) *(izslēgts ar 16.02.2006. likumu);*
- 7) sagatavot un īstenot starptautiskos nolīgumus par sadarbību tūrisma jomā, kā arī koordinēt starptautisku projektu izstrādāšanu;
- 8) nodrošināt kūrorta statusa piešķiršanas un anulēšanas procesu.

(3) Tūrisma attīstības valsts politiku īsteno ekonomikas ministra pakļautībā esošā Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra.

(4) *(Izslēgta ar 17.12.2015. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.10.1999., 24.01.2002., 27.02.2003., 16.02.2006., 14.06.2012. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.02.2016.)

6.¹ pants. Kūrorts un tā statusa piešķiršana

(1) Kūrorts ir teritorija, kurai šajā likumā noteiktajā kārtībā piešķirts kūrorta statuss un kura atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

- 1) tajā ir pieejami dabas dziednieciskie resursi;
- 2) tajā darbojas vismaz viena kūrorta ārstniecības iestāde;
- 3) dabas dziednieciskie resursi tiek izmantoti, lai nodrošinātu attiecīgajā teritorijā esošās kūrorta ārstniecības iestādes darbību;
- 4) vides kvalitātes rādītāji atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām;
- 5) tajā ir izveidota atbilstoša tūrisma infrastruktūra;

6) tās attīstība tiek mērķtiecīgi plānota.

(2) Kūrorta statusu attiecīgajai teritorijai piešķir un anulē Ministru kabinets.

(3) Ministru kabinets lemj par kūrorta statusa piešķiršanu attiecīgajai teritorijai, pamatojoties uz Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iesniegtu pašvaldības pieteikumu. Vienlaikus ar pieteikumu pašvaldība iesniedz:

1) pašvaldības domes lēmumu, saskaņā ar kuru lūgts piešķirt attiecīgajai teritorijai kūrorta statusu;

2) teritorijas attīstības plānošanas dokumentus, kas apliecina kūrorta teritorijas robežas un kūrorta attīstības perspektīvas pašvaldības administratīvajā teritorijā;

3) dokumentus, kas apliecina attiecīgās teritorijas atbilstību šā panta pirmajai daļai;

4) kūrorta attīstības plānošanas dokumentu, kas apliecina, ka attiecīgā pašvaldība ir plānojusi kūrorta attīstību vismaz vidējā termiņā.

(4) Kūrorta statusu attiecīgā teritorija iegūst ar dienu, kad Ministru kabinets pieņēmis lēmumu par kūrorta statusa piešķiršanu šai teritorijai.

(5) Attiecīgā pašvaldība ne retāk kā reizi divos gados Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sniedz pārskatu par teritorijas attīstības plānošanas dokumentos paredzēto kūrorta attīstību un vides kvalitātes rādītājiem.

(6) Ministru kabinets lemj par kūrorta statusa anulēšanu, ja iestāties vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) pašvaldības dome pieņēmusi lēmumu, saskaņā ar kuru lūgts anulēt attiecīgajai teritorijai kūrorta statusu;

2) teritorijā, kurai piešķirts kūrorta statuss, nav pieejami dabas dziednieciskie resursi vai tie netiek izmantoti, lai nodrošinātu šajā teritorijā esošo kūrorta ārstniecības iestāžu darbību;

3) teritorijā, kurai piešķirts kūrorta statuss, nav izveidota atbilstoša tūrisma infrastruktūra;

4) attiecīgā pašvaldība noteiktā termiņā neiesniedz šā panta sestajā daļā minēto pārskatu;

5) attiecīgā pašvaldība nenodrošina teritorijas un kūrorta attīstības plānošanas dokumentos paredzēto kūrorta attīstību;

6) vides kvalitātes rādītāji neatbilst normatīvo aktu prasībām.

(7) Kārtību, kādā teritorijai piešķir un anulē kūrorta statusu, kā arī pieteikumā par kūrorta statusa piešķiršanu iekļaujamo informāciju nosaka Ministru kabinets.

(14.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2012. Pants stājas spēkā 28.12.2012. Sk. Pārejas noteikumu 7.punktu)

7.pants. Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras kompetence

Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra:

1) nodrošina Latvijas tūrisma attīstības politikas īstenošanu;

2) īsteno Latvijā un ārvalstīs tūrisma veicinošus pasākumus;

3) ievieš valsts un privātās partnerības tūrisma attīstības projektus;

4) piesaista finanšu līdzekļus tūrisma attīstībai;

5) veido un uztur Latvijas tūrisma informācijas sistēmas;

6) *(izslēgts ar 17.12.2015. likumu);*

7) piedalās starpvalstu sadarbības nolīgumu īstenošanā tūrisma jomā;

8) veic vietējā un starptautiskā tūrisma tirgus izpēti;

9) veic kvalitātes pārvaldības ieviešanu tūrisma nozarē, Latvijas tūrisma un ar to saistīto pakalpojumu sniedzēju, kā arī komersantu atbilstības novērtēšanu.

(12.06.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.06.2012. un 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.02.2016.)

8.pants. Pašvaldību kompetence tūrisma jomā

Pašvaldības tūrisma jomā:

1) teritorijas attīstības plānošanas dokumentos nosaka tūrisma, tai skaitā kūrortu, attīstības perspektīvas un kūrortu teritorijas;

2) saskaņā ar teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem nodrošina pasākumus tūrisma, tai skaitā kūrortu, attīstībai, kā arī vispusīgas un precīzas informācijas sniegšanu Latvijā un ārvalstīs par tūrisma iespējām, dabas dziednieciskajiem resursiem un kūrortu pakalpojumiem savā teritorijā;

3) saskaņā ar teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem nodrošina tūrisma objektu saglabāšanu un iespējas tos izmantot tūrisma vajadzībām;

4) piedalās tūrisma informācijas centru, punktu un standu izveidošanā un finansēšanā;

5) veicina kultūrizglītojošo darbu tūrisma jomā un veselīga dzīvesveida popularizēšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.02.2006. un 14.06.2012. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2012. Grozījumi 1., 2. un 3.punktā (kūrorta statusa piešķiršanas kārtība) stājas spēkā 28.12.2012. Sk. Pārejas noteikumu 7.punktu)

8.¹ pants. Patērētāju tiesību aizsardzības centra kompetence kompleksu un saistītu tūrisma pakalpojumu jomā

(1) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs veic šādas funkcijas:

1) izsniedz speciālo atļauju (licenci) tūrisma aģentam un tūrisma operatoram, kā arī aptur un atjauno izsniegtās speciālās atļaujas (licences) darbību vai atceļ to;

2) nodrošina tūrisma aģentu, tūrisma operatoru un tūrisma pakalpojumu sniedzēju, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, datubāzes izveidošanu, uzturēšanu un ziņu aktualizāciju tajā;

3) veic Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes direktīvu 90/314/EEK 18. panta 2. punktā noteiktos centrālajam kontaktpunktam paredzētos uzdevumus;

4) veic uzraudzību attiecībā uz tūrisma operatora, tūrisma aģenta un tūrisma pakalpojuma sniedzēja, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, nodrošinājumu par saistību neizpildi vai nepienācīgu to izpildi likviditātes problēmu dēļ.

(2) Kārtību, kādā Patērētāju tiesību aizsardzības centrs īsteno šajā pantā noteiktās funkcijas, prasības tūrisma aģentam un tūrisma operatoram, lai tas varētu saņemt speciālo atļauju (licenci), gadījumus, kādos aptur, atjauno vai atceļ speciālo atļauju (licenci), kārtību, kādā datubāzē reģistrē un aptur tūrisma aģentu, tūrisma operatoru un tūrisma pakalpojuma sniedzēju, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, darbību, nosaka Ministru kabinets.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 9. un 19. punktu)

9.pants. Latvijas Tūrisma konsultatīvā padome

(1) Ministru kabinets izveido Latvijas Tūrisma konsultatīvo padomi kā koleģiālu, konsultatīvu un koordinējošu institūciju, kurā iekļauti tūrisma politikas īstenošanā iesaistīto ministriju, pašvaldību, komersantu, kā arī biedrību un

nodibinājumu pārstāvji.

(2) Latvijas Tūrisma konsultatīvās padomes nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

(3) Latvijas Tūrisma konsultatīvās padomes darbības mērķis ir veicināt tūrisma politikas īstenošanā iesaistīto ministriju, pašvaldību, komersantu, kā arī biedrību un nodibinājumu sadarbību, lai sekmētu tūrisma attīstību, veicinātu tūrisma nozares integrāciju valsts sociāli ekonomiskās attīstības procesā un aizstāvētu to komersantu intereses, kuri sniedz tūrisma pakalpojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002. un 16.02.2006. likumu, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

10.pants. Tūrisma fonds

(Izslēgts ar 10.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

III nodaļa Tūrisma pakalpojumi

(Nodaļas nosaukums 16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

11.pants. Tūrisma pakalpojumu sniedzēji un to darbības veidi

(1) *(Izslēgta ar 22.11.2017. likumu)*

(2) Šajā likumā tiek regulēti šādi tūrisma pakalpojumu veidi un šādu tūrisma pakalpojumu sniedzēju darbība:

1) tūrisma operators;

2) tūrisma aģents;

3) *(izslēgts ar 10.12.2009. likumu);*

4) tūristu mītne;

5) tūrisma informācijas birojs, centrs, punkts;

6) tūristu gids.

(3) *(Izslēgta ar 07.10.1999. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 16.02.2006. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 22.11.2017. likumu)*

(5¹) *(Izslēgta ar 22.11.2017. likumu)*

(5²) *(Izslēgta ar 22.11.2017. likumu)*

(5³) *(Izslēgta ar 22.11.2017. likumu)*

(6) *(Izslēgta ar 10.12.2009. likumu)*

(7) Komersanti un saimnieciskās darbības veicēji nodrošina, ka tūristu mītnēs izmitinātie ārzemnieki personīgi aizpilda un paraksta deklarācijas veidlapu un pierāda savu identitāti, uzrādot derīgu, identitāti apliecinošu dokumentu. Šis noteikums neattiecas uz minēto ārzemnieku laulātajiem, nepilngadīgajiem bērniem un tūristu grupas dalībniekiem. Deklarācijas veidlapu par ārzemniekiem, kas ceļo tūristu grupās, aizpilda un paraksta tūristu grupas vadītājs. Deklarācijas veidlapas paraugu, tās aizpildīšanas, parakstīšanas, uzglabāšanas kārtību un termiņu, kā arī kārtību, kādā to nodod tiesībsardzības iestādēm, nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.10.1999., 24.01.2002., 16.02.2006., 12.06.2009., 10.12.2009., 14.06.2012. un

12.pants. Tūrisma uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) pienākumi un atbildība

(Izslēgts ar 07.10.1999. likumu, kas stājas spēkā 03.11.1999.)

13.pants. Obligātās prasības tūristu mītnēm

(Izslēgts ar 24.01.2002. likumu, kas stājas spēkā 20.02.2002.)

14.pants. Tūrisma informācijas sniedzēji

(1) Tūrisma informācijas sniedzēju iedalījums Latvijā ir šāds:

1) *(izslēgts ar 17.12.2015. likumu);*

2) tūrisma informācijas centrs — biedrība, valsts vai pašvaldības institūciju, pašvaldības vai vairāku pašvaldību izveidota institūcija, kas sniedz informāciju par tūrisma objektiem, pakalpojumiem un palīdzību tūrisma pakalpojumu izmantošanā;

3) tūrisma informācijas punkts — biedrība, pašvaldības institūcijas, pašvaldības vai vairāku pašvaldību izveidota institūcija, kas sniedz informāciju par tūrisma objektiem un pakalpojumiem attiecīgajā administratīvajā teritorijā un palīdzību tūrisma pakalpojumu izmantošanā;

4) tūrisma informācijas stends — informācijas iekārta vai stends, kas satur informāciju par tūrisma objektiem un pakalpojumiem.

(2) Tūrisma informācijas centru un tūrisma informācijas punktu atbilstības novērtēšana un sertificēšana ir brīvprātīga.

(3) Tūrisma informācijas centru un tūrisma informācijas punktu atbilstības novērtēšanu un sertificēšanu atbilstoši Latvijas nacionālajiem standartiem veic normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā akreditēta sertifikācijas institūcija.

(16.02.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.02.2016.)

15.pants. Gidu darbība

(Izslēgts ar 07.10.1999. likumu, kas stājas spēkā 03.11.1999.)

15.¹ pants. Tūristu gids kā tūrisma pakalpojuma sniedzējs

(1) Tūristu gids ir profesionāli sagatavota persona, kas sniedz vispusīgu informāciju par tūrisma objektiem, kā arī vada vietējo vai ārvalstu tūristu ekskursiju iepriekš izstrādātos tūrisma maršrutos.

(2) Vietējai pašvaldībai ir tiesības savas administratīvās teritorijas publiskajā ārtelpā noteikt tos tūrisma objektus, kā arī tās tūrisma maršrutos iekļautās apskates vietas (vēsturiskie centri, kultūrvēsturiskie objekti, kultūras pieminekļi, ievērojamu personu darbības vietas u.tml.), par kurām vispusīgu informāciju var sniegt tāds tūristu gids, kurš ir apliecinājis savu profesionālo kvalifikāciju.

(3) Vietējai pašvaldībai ir tiesības noteikt prasības tūristu gidu profesionālajai kvalifikācijai, kārtību, kādā sertificē tūristu gidus, sniedz tūristu gidu pakalpojumus un īsteno viņu profesionālās darbības uzraudzību un kontroli, institūciju, kas sertificē tūristu gidus, kā arī tos publiskajā ārtelpā esošos tūrisma objektus un apskates vietas, par kurām informāciju drīkst sniegt tūristu gidu, kuri ir apliecinājuši savu profesionālo kvalifikāciju.

(10.12.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.06.2012. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2012.)

16. pants. Kompleksu un saistītu tūrisma pakalpojumu sniegšana

(1) Kompleksus tūrisma pakalpojumus organizēt un sniegt drīkst tūrisma operators, bet piedāvāt pārdošanai vai pārdot drīkst tūrisma operators un tūrisma aģents, ja tas ir reģistrēts komercreģistrā, biedrību un nodibinājumu reģistrā vai nodokļu maksātāju reģistrā un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir saņēmis speciālo atļauju (licenci). Speciālo

atļauju (licenci) izsniedz uz nenoteiktu laiku. Par speciālo atļauju (licenci) tūrisma operators un tūrisma aģents maksā ikgadēju valsts nodevu.

(2) Tūrisma operatoram ir jāreģistrējas šā likuma 8.¹ panta pirmās daļas 2. punktā minētajā datubāzē un jāsniedz nodrošinājums visu to maksājumu atmaksāšanai, kurus veikuši ceļotāji vai kuri veikti ceļotāju vārdā, ciktāl operators nespēj pilnībā vai daļēji pildīt savas saistības un sniegt attiecīgos pakalpojumus savu likviditātes problēmu dēļ. Ceļotāja repatriācijas nepieciešamības gadījumā ceļotājam var piedāvāt kompleksa tūrisma pakalpojuma turpinājumu saskaņā ar noslēgto līgumu.

(3) Tūrisma pakalpojuma sniedzējam, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, ir jāreģistrējas šā likuma 8.¹ panta pirmās daļas 2. punktā minētajā datubāzē un jāsniedz nodrošinājums visu to maksājumu atmaksāšanai, kuri saņemti no ceļotājiem, ciktāl tūrisma pakalpojuma sniedzējs, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, nespēj pilnībā vai daļēji pildīt savas saistības un sniegt tūrisma pakalpojumu, kas ietilpst saistītā tūrisma pakalpojumā, savu likviditātes problēmu dēļ. Ja šāds tūrisma pakalpojuma sniedzējs veic pasažieru pārvadāšanu, tam ir jāsniedz nodrošinājums arī attiecībā uz ceļotāju repatriāciju.

(4) Tūrisma aģentam ir jāreģistrējas šā likuma 8.¹ panta pirmās daļas 2. punktā minētajā datubāzē. Tas drīkst piedāvāt pārdošanai vai pārdot tikai tādu kompleksu tūrisma pakalpojumu, kurš ir nodrošināts saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes gadījumā tūrisma operatora likviditātes problēmu dēļ.

(5) Tūrisma operatora un tūrisma pakalpojuma sniedzēja, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, nodrošinājums ir apdrošinātāja izsniegta apdrošināšanas polise vai kredītiestādes izsniegta garantija.

(6) Ceļotāju repatriācijas nodrošināšanai nepieciešamos izdevumus un ceļotāju izdevumus, kas radušies tūrisma pakalpojuma sniedzēja saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes dēļ, Ministru kabineta noteiktajos gadījumos sedz no valsts budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā no tūrisma operatora, tūrisma aģenta un tūrisma pakalpojuma sniedzēja, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, atgūst ceļotāju repatriācijas nodrošināšanai un tūrisma pakalpojuma sniedzēja saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes dēļ izlietos līdzekļus.

(7) Tūrisma pakalpojumu sniedzējam, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, tūrisma aģentam un tūrisma operatoram, kas nav reģistrēts Eiropas Savienības teritorijā, bet piedāvā pārdošanai vai pārdod kompleksus vai saistītus tūrisma pakalpojumus Latvijā vai kas jebkādā veidā šādu darbību vērš uz Latviju, ir jāreģistrējas šā likuma 8.¹ panta pirmās daļas 2. punktā minētajā datubāzē un jāsniedz nodrošinājums visu to maksājumu atmaksāšanai, kurus veikuši ceļotāji vai kuri veikti ceļotāju vārdā, ciktāl tūrisma pakalpojuma sniedzējs nespēj pilnībā vai daļēji pildīt savas saistības un sniegt attiecīgos pakalpojumus. Ja kompleksā vai saistītā tūrisma pakalpojumā ir iekļauta pasažieru pārvadāšana, tūrisma operators vai tūrisma pakalpojuma sniedzējs, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, sniedz nodrošinājumu attiecībā uz ceļotāju repatriāciju.

(8) Šajā pantā noteiktās prasības neattiecinā uz:

1) kompleksu vai saistītu tūrisma pakalpojumu sniedzēju, kurš sniedz kompleksu vai saistītu tūrisma pakalpojumu, kas aptver mazāku laikposmu nekā 24 stundas, ja vien tajā nav iekļauta naktsmītne;

2) kompleksu vai saistītu tūrisma pakalpojumu sniedzēju, kurš piedāvā vai sekmē pakalpojumu pārdošanu tikai atsevišķos gadījumos, bez peļņas gūšanas nolūka un tikai ierobežotai ceļotāju grupai;

3) kompleksu vai saistītu tūrisma pakalpojumu sniedzēju, kurš sniedz pakalpojumus, pamatojoties uz vispārēju līgumu par darījumu braucienu rīkošanu, kas noslēgts starp pakalpojuma sniedzēju un kādu citu fizisko vai juridisko personu, kura rīkojas tās saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros;

4) citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrētu kompleksu vai saistītu tūrisma pakalpojuma sniedzēju, ja tam ir nodrošinājums par saistību neizpildi vai nepienācīgu to izpildi atbilstoši attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

(9) Kompleksa un saistīta tūrisma pakalpojuma sagatavošanas un sniegšanas kārtību, kompleksu un saistītu tūrisma pakalpojumu sniedzēju un ceļotāju tiesības un pienākumus, valsts nodevas apmēru par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu un maksāšanas kārtību, kā arī tūrisma pakalpojuma sniedzēja nodrošinājuma par saistību neizpildi vai nepienācīgu to izpildi aprēķināšanas, iemaksas un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 10., 11., 12. un 15. punktu)

16.¹pants. Tūristu mītnu atbilstības novērtēšana un sertificēšana

(1) Tūristu mītnu atbilstības novērtēšana un sertificēšana ir brīvprātīga.

(2) Tūristu mītnu atbilstības novērtēšanu un sertificēšanu atbilstoši Latvijas nacionālajiem standartiem veic normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā akreditēta sertifikācijas institūcija.

(14.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2012.)

16.² pants. Kompleksu un saistītu tūrisma pakalpojumu sniegšanas ierobežojumi

(1) Tūrisma operatoram ir aizliegts organizēt, sniegt, piedāvāt pārdošanai vai pārdot kompleksus tūrisma pakalpojumus, ja tas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā:

1) nav saņēmis speciālo atļauju (licenci);

2) nav nomaksājis ikgadējo valsts nodevu par speciālo atļauju (licenci);

3) nav nodrošinājis šā likuma 16. panta otrajā daļā un piektās daļas 1. punktā noteikto nodrošinājumu par saistību neizpildi vai nepienācīgu to izpildi likviditātes problēmu dēļ.

(2) Tūrisma aģentam ir aizliegts piedāvāt pārdošanai vai pārdot kompleksus tūrisma pakalpojumus, ja tas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā:

1) nav saņēmis speciālo atļauju (licenci);

2) nav nomaksājis ikgadējo valsts nodevu par speciālo atļauju (licenci).

(3) Tūrisma pakalpojuma sniedzējam, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, ir aizliegts organizēt, sniegt, piedāvāt pārdošanai vai pārdot saistītus tūrisma pakalpojumus, ja tas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā:

1) nav reģistrējies šā likuma 8.¹ panta pirmās daļas 2. punktā minētajā datubāzē;

2) nav nodrošinājis šā likuma 16. panta trešajā daļā un piektās daļas 3. punktā noteikto nodrošinājumu par saistību neizpildi vai nepienācīgu to izpildi likviditātes problēmu dēļ.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

IV nodaļa Tūristu tiesību aizsardzība un drošība

17.pants. Tūristu drošība

(1) Tūristam ir tiesības no komersanta, kurš sniedz tūrisma pakalpojumus, jebkurā jautājumā saņemt informāciju, kas saistīta ar viņa ceļojumu.

(2) Komersantam, kurš sniedz tūrisma pakalpojumus, ir pienākums:

1) pamatojoties uz valsts institūciju sniegtajām ziņām, informēt tūristu par drošības situāciju vietā, uz kuru tūrists vēlas ceļot;

2) pārdodot kompleksos tūrisma pakalpojumus, piedāvāt tūristam medicīnisko vai cita veida ar ceļojumu saistītu apdrošināšanu;

3) nodrošināt vecākus, aizbildņus vai aizgādņus ar informāciju, kas ļautu viņiem uzturēt kontaktus ar personām, kuras ceļo un par kurām viņi ir atbildīgi;

4) *(izslēgts ar 22.11.2017. likumu).*

(3) Par tūrista drošību un īpašu drošības tehnikas prasību izpildi aktīvā tūrisma un sporta tūrisma pasākumos ir atbildīgi attiecīgo pasākumu organizētāji.

(4) Tūrists ir atbildīgs par šā likuma un citu normatīvo aktu ievērošanu, kā arī par to saistību izpildi, kas paredzētas starp komersantu un tūristu noslēgtajā līgumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.01.2002., 16.02.2006., 10.12.2009. un 22.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

18.pants. Starptautiskā sadarbība tūristu tiesību aizsardzības un drošības jomā

(1) Latvija sadarbojas ar citām valstīm, lai, ja nepieciešams, nodrošinātu:

- 1) tūrista ātru nogādāšanu mītnes zemē, ja viņš cietis nelaiemes gadījumā vai pret viņu vai viņa īpašumu vērsta prettiesiska darbība;
- 2) nolaupītā un vēlāk atrastā īpašuma nogādāšanu mītnes zemē;
- 3) neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanu;
- 4) to, ka mītnes zemes rīcībā ātri tiek nodota visa nepieciešamā informācija par cietušā veselības stāvokli un apstākļiem, kādos noticis pret tūristu vērsts prettiesisks nodarījums;
- 5) tūrista nāves gadījumā viņa mirstīgo atlieku nogādāšanu mītnes zemē.

(2) Latvijas tūristu tiesību aizsardzību ārvalstīs īsteno Latvijas Republikas diplomātiskās un konsulārās pārstāvniecības ārvalstīs.

Pārejas noteikumi

(24.01.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.02.2002.)

1. Ministru kabinets līdz 2002.gada 1.jūlijam izveido Tūrisma attīstības valsts aģentūru.

2. Ministru kabinets līdz 2002.gada 1.jūlijam apstiprina šā likuma 10.panta trešajā daļā minētā Tūrisma fonda nolikumu.

3. Šā likuma 11.panta sestā daļa stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.
(16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

4. Šā likuma 11.panta septītā daļa stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.
(16.02.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.03.2006.)

5. Šā likuma 11.panta piektās daļas jaunā redakcija, kā arī 5.¹, 5.² un 5.³ daļa stājas spēkā 2010.gada 1.martā.
(10.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

6. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2010.gada 1.martam izdod šā likuma 11.panta piektajā daļā minētos noteikumus.
(10.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2010.)

7. Grozījumi šā likuma 1.panta 8.punktā, 1.panta 28.punkts, 6.panta otrās daļas 8.punkts, 6.¹ pants, kā arī grozījumi 8.panta 1., 2. un 3.punktā (kūrorta statusa piešķiršanas kārtība) stājas spēkā 2012.gada 28.decembrī.
(14.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2012.)

8. Ministru kabinets līdz 2012.gada 28.decembrim izdod šā likuma 6.¹ panta septītajā daļā minētos noteikumus.

(14.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2012.)

9. Šā likuma 8.¹ panta pirmajā daļā noteiktās funkcijas Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pilda no 2018. gada 1. jūlija.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

10. Šā likuma 16. panta pirmajā daļā noteiktās prasības tūrisma operators un tūrisma aģents pilda no 2018. gada 1. jūlija.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

11. Šā likuma 16. panta piektajā daļā paredzēto nodrošinājumu tūrisma pakalpojuma sniedzējs, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, nodrošina no 2018. gada 1. jūlija.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

12. Ceļotāju repatriāciju atbilstoši šā likuma 16. panta sestajai daļai nodrošina no 2018. gada 1. jūlija.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

13. Tūrisma operators un tūrisma aģents, kas kompleksu vai saistītu tūrisma pakalpojumu sniegšanu uzsācis līdz 2018. gada 30. jūnijam, ir tiesīgs bez šajā likumā noteiktās speciālās atļaujas (licences) attiecīgo pakalpojumu organizēt un sniegt vai piedāvāt pārdošanā ne ilgāk kā līdz 2019. gada 30. jūnijam.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

14. Tūrisma operatoram, kas savu darbību uzsācis līdz 2018. gada 30. jūnijam, ir pienākums uzturēt spēkā esošu apdrošināšanas līgumu vai kredītiestādes garantiju visā tā darbības laikā, ievērojot Ministru kabineta 2010. gada 13. aprīļa noteikumus Nr. 353 "Noteikumi par tūrisma operatora, tūrisma aģenta un klienta tiesībām un pienākumiem, kompleksa tūrisma pakalpojuma sagatavošanas un īstenošanas kārtību, klientam sniedzamo informāciju un naudas drošības garantijas iemaksas kārtību" noteikto. Pārslēdzot vai pagarinot apdrošināšanas līgumu vai garantiju pēc 2018. gada 30. jūnija, tūrisma operators nodrošina šā likuma 16. panta otrajā un piektajā daļā noteikto prasību izpildi.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

15. Tūrisma pakalpojumu sniedzējam, kas sekmē saistītus tūrisma pakalpojumus, tūrisma aģentam un tūrisma operatoram, kas nav reģistrēts Eiropas Savienības teritorijā, šā likuma 16. panta septītajā daļā noteiktais pienākums sniegt nodrošinājumu par saistību neizpildi vai nepienācīgu to izpildi stājas spēkā no 2018. gada 1. jūlija.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

16. Ministru kabinets līdz 2018. gada 1. jūlijam izdod šā likuma 8.¹ panta otrajā daļā un 16. panta sestajā un devītajā daļā minētos noteikumus.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

17. Ministru kabineta 2010. gada 13. aprīļa noteikumi Nr. 353 "Noteikumi par tūrisma operatora, tūrisma aģenta un klienta tiesībām un pienākumiem, kompleksa tūrisma pakalpojuma sagatavošanas un īstenošanas kārtību, klientam sniedzamo informāciju un naudas drošības garantijas iemaksas kārtību" (Latvijas Vēstnesis, 2010, 61. nr.; 2013, 27., 148. nr.; 2016, 79. nr.) ir spēkā līdz 2018. gada 30. jūnijam, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

18. Ekonomikas ministrija līdz 2018. gada 30. jūnijam nodrošina tūrisma aģentu un tūrisma operatoru reģistrāciju tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzē. Datubāzi Ekonomikas ministrija uztur līdz 2019. gada 30. jūnijam.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

19. Tūrisma aģenti un tūrisma operatori, kas līdz 2018. gada 30. jūnijam reģistrēti tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzē un nav pārreģistrējušies šā likuma 8.¹ panta pirmās daļas 2. punktā minētajā datubāzē, var sniegt tūrisma aģenta un tūrisma operatora pakalpojumus līdz 2019. gada 30. jūnijam.

(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu
(22.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes direktīvu 90/314/EEK.

Likums stājas spēkā 1999.gada 1.janvārī, bet tā 16.pants — 2000.gada 1.janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 1998.gada 17.septembrī.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1998.gada 7.oktobrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"